

میلاد بزرگ بانوی اسلام

۲۶ جمادی الثانیه سالروز گرامی دخت پیامبر اسلام حضرت فاطمه (علیها السلام) است ، دختری که در مدت کوتاه عمر خویش سرآمد زبان عالم شد ، و توانست میراث مادی و معنوی پیامبر (ص) و شایستگی خویش را در جنبه‌های زندگی حفظ نماید .

دشمنان اسلام که از هر فرصتی برای ضربه زدن به پیغمبر و اردوکار می‌شدند ، و از همه امکانات بهره ور می‌گشتند و در آرزوی از هیچ حریمی دریغ نداشتند ، پیامبر را بخاطر نداشتن پسر دلباره به کسی که دنباله دودمانش قطع شده ، می‌خواندند ، تا بدینوسیله به گمان خود شکست روحی بر آن حضرت وارد سازند .

ملتی که در اثر نخوت و غرور و جهالت ، تنها پسران را مایه آبرو و عزت و نان آور می‌دانستند ، و به زن و دختر ارج نمی‌نهادند بلکه آنان را مایه عار و ننگ می‌دانستند ، حتی برای آنان حق حیات قائل نبودند ، اینگونه کژ اندیشی‌ها فواید بزرگ آنان و وجود داشت ، و جای تعجب نبود که دختران را زنده بگور کنند و حتی بدین عمل افتخار نمایند .

آنان پیامبر را به همین دیده می‌نگریستند و از اینکه آنحضرت پسری ندارد تا حافظ میراث او ، و روشنگر دودمانش گردد ، غرمند بودند . غافل از اینکه خداوند می‌خواهد علی‌رغم کژاندیشی‌های جاهلان و دشمنان ، نسل آنحضرت را تنها به وسیله همین دختر گمشده دهد ، و بهترین فرزندان که هر یک *علی بن ابی‌طالب* و *الحکم بن محمد* و *مفضل بن عمر* باشند به پیامبر عطا کند .

آری نسل پیامبر بواسطه این دختر ، از دو پسرش امام حسن (ع) و امام حسین (ع) و دو دخترش زینب و ام‌کلثوم (ع) باقی ماند نسلی بساک و پر برکت ، اینجا است که خداوند برای بزرگداشت فاطمه (علیها السلام) در سوره «کولر» پیامبرش را بولادت فاطمه (ع) تسبیح میدهد *«انا اعطیناک الکوثر فصل لربک وانجر ان شاتک هو الاثره* بقیه در صفحه آخر

«ما بنو صنیع پر برکتی بخشیدیم به شکرانه اش برای پروردگارت
نیایش و قربانی کن دشمنانت ابرند و نسلشان قطع میشود» (۱)
فاطمه به آنچنان مقام ارجمند رسیده بود که پیامبر اسلام او را دام
پدر «دام اییها» می خواند، دختری که برای پدرش (یعنی رسول خدا)
ارزش مادر داشت، و پیامبر آلام روحی و مشکلات طاعت فرسای
خویش را بوسیله زهرا تسکین میداد، و به او پناه می برد و بارها می
گفت که: «من بوی بهشت از او استشمام می کنم».

فاطمه زهرا نه تنها در دوران مشکلات رسالت یار و مددکار پدر
بود بلکه پس از رحلت آنحضرت نیز مدافع بزرگ خلافت راستین
و حقوق مسلمانان و یاور علی (ع) بوده است، تا بدان پایه که علی (ع)
در سوگ او آرزوی مرگ کرد.

فاطمه زهرا در مدت کوتاه عمرش نه تنها يك زن نمونه، يك زن
تاریخ، و يك زن مجاهد بود، بلکه در مقام نفی و عصمت و فداکاری
و شهادت از هر نظر شایسته بود که پیشوای زنان جهان باشد.

دانشمند معروف عمر ابن اشعبر در کتاب «علی و عایشه» می نویسد:
این حیرت انگیز است که سر و سوزن «آیه الامس» دانشمند مسیحی
معاصر عقیده دارد که در میان چهار زن بزرگ تاریخ اگر کاملترین از
همه را بجوییم جز فاطمه دختر محمد (ص) را نخواهیم یافت!

وی حیرت نمی کند که «آیه الامس» با تحقیقات خود در جوامع بشری
و با معلومات عمیق خود در تاریخ بزرگ نه فاطمه (ع) را کاملتر می شمارد
بلکه حیران است که این مرد با آنکه يك شخصیت روحانی مسیحی
است و «آیه» عنوان روحانی در ملل مسیحی می باشد چگونه فاطمه
دختر پیامبر اسلام (ص) را کاملترین و مهندترین زنان جهان می شناسد.
فاطمه زهرا در سال ۵ بعثت در شهر مکه چشم به جهان گشود و
در سال ۱۱ هجری طبق روایتی در ماه جمادی الاولی در حالی که هنوز
پیش از ۱۸ بهار از عمرش نگذشته بود دیده از جهان فرو بست.